

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 3. svibnja 2006.

Krist, po apostolskoj slubi, prisutan je i za nas danas

I danas elimo promišljati o Apostolskoj predaji, o toj temi od velike vanosti za ivot Crkve. II. vatikanski sabor istaknuo je da je Predaja apostolska ponajprije po svojim počecima: "Bog je predobrostivo odredio da ono isto, što je objavio za spasenje svih naroda, ostane dovijeka neiskvareno i da se prenosi svim naraštajima. Stoga je Krist Gospodin, u kom se dovršuje sva objava Višnjeg Boga (usp. 2 Kor 1,30; 3,16-4,6), dao apostolima nalog da Evanđelje, koje je - unaprijed obećano po prorocima - On sam ispunio i svojim ustima proglasio - propovijedaju svima kao vrelo svekolike i spasonosne istine i reda ivota uvodeći ih u zajedništvo boanskih darova" (Dogmatska konstitucija Dei Verbum, 7). Koncil nastavlja naznačujući kako su taj zadatak vjerno izvršili "apostoli koji usmenim propovijedanjem, primjerima i ustanovama predadoše ono što su ili primili iz usta, drugovanja i djela Kristovih, ili naučili pod utjecajem Duha Svetoga" (ibid.). S apostolima su, dodaje Koncil, surađivali i "apostolski muevi koji su, nadahnuti istim Duhom Svetim, poruku spasenja pismeno izručili" (ibid.).

Apostoli, vođe eshatološkog Izraela, njih dvanaestorica, baš kao što je bilo i dvanaest plemena izabranoga naroda, nastavljaju "etvu" što ju je započeo Gospodin, a to čine ponajprije vjerno prenoseći primljeni dar, radosnu vijest o Kraljevstvu koje je u Isusu Kristu došlo ljudima. Njihov broj izriče ne samo kontinuitet sa svetim korijenom, Izraelom sastavljenim od dvanaest plemena, nego i sveopću namjenu njihova sluenja, koje treba donijeti spasenje do najudaljenijih krajeva zemlje. To se moe vidjeti u simboličkoj vrijednosti što ga u semitskom svijetu imaju brojevi: dvanaest je umnoak broja tri, koji je savršeni broj i broja četiri, koji upućuje na četiri strane svijeta, a time i na čitav svijet.

Zajednica, rođena iz evanđeoskoga navještaja, priznaje da je sazvana riječju onih koji su prvi doivjeli iskustvo Gospodina te su od njega poslani. Ona zna da moe računati na predvodničku ulogu Dvanaestorice, kao i onih koje su Dvanaestorica s vremenom pridruivali sebi kao nasljednike u sluenju Riječi i u slubi zajedništva. Shodno tome, zajednica osjeća obvezu prenositi ostalima "radosnu vijest" o stvarnoj Gospodinovoj prisutnosti i o njegovu vazmenom otajstvu, koje djeluje u Duhu. To se osobito dobro vidi u nekim odlomcima Pavlovih i ostalih poslanica: "Predadoh vam ponajprije što i primih" (1 Kor 15,3); "Lijepi poklad čuvaj po Duhu Svetom koji prebiva u nama" (2 Tim 1,14). To dobro pokazuje i ovo drevno svjedočanstvo kršćanske vjere: "(Apostoli) su na početku potvrdili vjeru u Isusa Krista te su ustanovili Crkve po Judeji, a odmah su potom, pošavši svijetom, navijestili isti nauk i istu vjeru narodima, te su utemeljili Crkve uz svaki grad. Od njih su pak zemetke svoje vjere i svoga nauka preuzele druge Crkve te ih i dalje preuzimaju kako bi doista mogle biti Crkve. Na taj se način i njih dri apostolskima, jer su nasljednice Crkava apostola" (Tertulijan, De praescriptione haereticorum (oko 200.), 20: PL 2,32).

II. vatikanski sabor tumači: "Ono što su apostoli predali obuhvaća sve što koristi za svet ivot Bojega naroda i za rast njegove vjere. I tako Crkva u svom naučavanju, ivotu i bogoštovlju postojano odrava i svim naraštajima prenosi sve što ona jest, sve što vjeruje" (Konstitucija *Dei Verbum*, 8). Predaja je tako ivo Evanđelje, po apostolima u cjelini navješteno, na temelju punine njihova jedinstvenog i neponovljivog iskustva: njihovim djelovanjem vjera je predana drugima, sve do nas, sve do kraja svijeta. Predaja je, stoga, govor Duha koji djeluje u povijesti Crkve posredovanjem apostola i njihovih nasljednika, u vjernom kontinuitetu s iskustvom početaka. To potvrđuje i sveti Klement Rimski pred kraj I. stoljeća: "Apostoli su nam - piše on - navijestili Evanđelje kao poslanici Gospodina Isusa Krista, a Isus Krist poslan je od Boga. Krist dakle dolazi od Boga, apostoli od Krista: i Krist i apostoli tako su izrazi Boje volje... Naši apostoli saznali su od Gospodina našega Isusa Krista da ima doći do sukoba oko biskupske slube. Stoga su, savršeno predviđajući buduće stanje, ustanovili izabrane i odredili da, nakon njihove smrti, iskušani muevi preuzmu njihovu slubu" (Ad Corinthios, 42. 44; PG 1,292.296).

Poslanje što ga je Isus dao apostolima oni su prenijeli svojim nasljednicima. Osim iskustva osobnoga kontakta s Kristom, iskustva jedinstvenoga i neponovljivoga, apostoli su svojim nasljednicima prenijeli svečano poslanje u svijet, što su ga primili od Učitelja. Riječ "apostol" dolazi od grčkog izraza "apostellein", što znači "poslati". Apostolsko poslanje - kako to pokazuje i tekst iz Mt 28,19-20 - podrazumijeva pastirsku ("učinite mojim učenicima sve narode..."), liturgijsku ("krsteći ih...") i proročku slubu ("učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio"), zajamčenu Gospodinovom blizinom sve do dovršetka vremena ("evo, ja sam s vama u sve dane - do svršetka svijeta"). Po apostolskoj slubi sam Krist tako stie do svakoga tko je pozvan na vjeru. Razmak od mnogo stoljeća nadvladan je, a Uskrsli nam se daje iv i djelatan. Daje se nama u današnjoj Crkvi i današnjem svijetu.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana